



EO JONGERENDAG, JUNI 2003

FOTO: LUUK VAN DER LEE/HH

Sekte

In het begin van mijn loopbaan werkte ik bij een chique Haags kantoor. In die tijd hield men daar nog enige sociale beginselen in het vaandel. Op een dag kreeg ik mevrouw K aan mijn bureau. Zij kwam niet voor een toevoeging in aanmerking, aangezien wijlen haar laatste echtgenoot haar een beetje geld had nagelaten. Van de rente kon zij niet leven, laat staan mij betalen. Nadat ik de zaak had aangehoord, vroeg ik raad aan een oudere compagnon. Desgevraagd bevestigde ik dat wij een rechtvaardige zaak zouden dienen door mevrouw K bij te staan. Ik mocht haar aannemen voor vijftig gulden per uur.

Mevrouw K was achtereenvolgens gehuwd geweest met twee opeenvolgende Leaders – inderdaad, met hoofdletter L – van wat welbeschouwd een sekte was, waarvan zij ook belijdend lid was geweest. De sekte was eind negentiende eeuw gesticht door een beroemde Russische en gaandeweg in diverse onderdelen uiteengespat. Tegenwoordig bekijkt men de beginselen van de beweging wat kritisch, aangezien diverse heren die de geschiedenis in de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw een akelig aanzien hebben gegeven, fervente aanhangers waren van het bijbehorende gedachtegoed.

Met één van haar echtgenoten had mevrouw K twee kapitale Haagse panden geschonken aan de stichting waarin de sekte was gegoten, met behoud voor ieder van de echtelieden van het recht van gebruik en bewoning.

Daarnaast was namelijk nog voldoende ruimte voor het stichtingswerk. Kort voordat haar tweede echtgenoot het pad naar zijn reïncarnatie opging, wees hij een nieuwe Leider aan. De nieuwe Leider was getrouwd, woonde met zijn vrouw in het andere kapitale pand en uit alles bleek dat mevrouw K en het leidersechtpaar elkaar niet lagen. Kortom, zij moest er uit, ondanks haar recht van gebruik en bewoning. Ik geloof dat men stelde dat dit moest gebeuren om het stichtende werk mogelijk te maken dat mevrouw K in de weg zat.

De advocaat van de sekte was ook lid, en volgde – ook bij het binnentreden van rechtszalen – de Leider. De rechter wees de sekte bij de eerste zitting nog op de gevorderde leeftijd van mevrouw K, om zijn vraag te onderbouwen waar men dacht mee bezig te zijn. Men kon toch zo zien, aldus die kantonrechter, dat mevrouw K eerder het loodje zou leggen dan dat de procedure zou eindigen? Dat trof mevrouw K onaangenaam, maar misschien inspireerde het haar ook. Zij overleefde de zaak én het hoger beroep, die beide goed voor haar afliepen.

Leidersechtpaar en mevrouw K wonen, bijna vijftien jaren later, nog steeds in de aanpalende kapitale panden. Zouden ze nog steeds hetzelfde geloven?

Georg van Daal